

7 Σεπτεμβρίου, 1990

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/σότης]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΚΟΣ ΤΣΕΡΚΕΖΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΔΙΑ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 634/89).

5 Οι περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμοί του 1984 -1986, Καν. 29(4) και 31(2)(β) — Εφαρμοστέες αρχές — Πράξεις ή αποφάσεις μέσα στην έννοια του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας με την οποία απαγόρευε στον αιτητή, μερικώς σωματικά ανάπηρο, την οδήγηση μηχανοκίνητου οχήματος χάριν της δημόσιας ασφάλειας.

10 Ο αιτητής υπέβαλε αίτηση στο Διευθυντή Τελωνείων για εισαγωγή αναπηρικού οχήματος απαλλαγμένου από εισαγωγικούς δασμούς και φόρους καταναλώσεως. Η άδεια οδήγησής του ανεστάλη από τον Αρχηγό της Αστυνομίας ενόψει της έκθεσης του Ιατροσυμβουλίου με την οποία διαπιστώθηκε ότι η αναπηρία του αιτητή τον καθιστούσε ανίκανο για οδήγηση κάθε φύσης μηχανοκίνητου οχήματος. Η απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας ακυρώθηκε από 15 το Δικαστήριο (προσφυγή αρ. 558/86) λόγω παράλειψης κοινοποίησης στον αιτητή του δικαιώματός του να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση σύμφωνα με τον Καν. 31(2)(β) των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών του 1984-1986.

20 Στις 10.4.89 ο Ανώτερος Αστυνόμες Β' απέστειλε επιστολή στον Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας με παράκληση να συσταθεί Ιατροσυμβούλιο για να εξετάσει τον αιτητή. Ο αιτητής έφερε ένσταση στην επανεξέτασή του. Ο Ανώτερος Αστυνόμες Β', στις 9.6.89, αποφάσισε να μην αναθεωρήσει την

απόφαση που απαγόρευε στον αιτητή να οδηγά μηχανοκίνητα οχήματα, χάριν της δημόσιας ασφάλειας.

Λόγοι προσφυγής:

1. Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε υπό αναρμοδίου προσώπου. 5
2. Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη με τους πιο πάνω κανονισμούς, την καθιερωθείσα νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου και με το πνεύμα και γράμμα της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην προσφυγή υπ' αρ. 558/86. 10

Εκ μέρους του καθ' ου η αίτηση ηγέρθησαν δύο προδικαστικές ενστάσεις:

1. Η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη και 15
2. Ο Υπουργός Εσωτερικών δεν μπορεί να είναι διάδικος στην προσφυγή, εφόσο δεν ήταν επιτρεπτό δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας να λάβει μέρος στην επίδικη απόφαση και ούτε έπραξε τούτο. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε τις προδικαστικές ενστάσεις για τους πιο κάτω λόγους:

Η οριστική απόφαση των καθ' ων η αίτηση λήφθηκε στις 9.6.89 και όχι στις 19.1.89, όπως ισχυρίζεται ο καθ' ου η αίτηση. Ως εκ τούτου η προσφυγή δεν είναι εκπρόθεσμη. 25

Ο Αρχηγός της Αστυνομίας ασκούσε εξουσίες Αναπληρωτή Εφόρου, όπως ορίστηκε από τον αρμόδιο Υπουργό. Η επίδικη απόφαση είναι γραμμένη σε χαρτί του Υπουργείου Εσωτερικών και κατά συνέπεια ήταν φυσικό η προσφυγή να στραφεί κατά του Υπουργού Εσωτερικών. Αυτό δε δημιουργεί οποιοδήποτε ελάττωμα στον τίτλο της προσφυγής. 30 35

Αναφορικά με την ουσία της προσφυγής, αποφασίστηκε ότι:

Ο Αρχηγός της Αστυνομίας ενήργησε με πλήρη συμμόρφωση προς την απόφαση του Δικαστηρίου στην προσφυγή υπ' αρ. 558/86 και τους σχετικούς Κανονισμούς. 40

Η απόφαση να επανεξετασθεί ο αιτητής σε όχημα που να ανταποκρίνεται σε έκθεση του ιατρού που προσκόμισε ο δικηγόρος του

αιτητή, εάν ο ίδιος το επιθυμεί, από τον Ανώτερο Τεχνικό Επιθεωρητή Εξεταστών Οδηγών, είναι ορθό και σύμφωνο με τον Κανονισμό 31(3).

5 Ο Αστυνομικός Διευθυντής του Τμήματος Β' δεν ενήργησε από μόνος του και αυθαίρετα αλλά εκ μέρους του Αρχηγού της Αστυνομίας.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10

Αναφερόμενη υπόθεση:

Tserkezos v. Republic (1988) 3 C.L.R.: 2181.

15 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Αρχηγού της Αστυνομίας με την οποία απαγόρευσε στον αιτητή να οδηγά μηχανοκίνητα οχήματα χάριν της δημόσιας ασφάλειας.

20

Α. Κληρίδης, για τον Αιτητή.

Κλ. Θεοδούλου, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Καθ' ου η αίτηση.

25

Cur. adv. vult.

30

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ο Αιτητής, με την προσφυγή αυτή προσβάλλει την απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας που κοινοποιήθηκε στο δικηγόρο του αιτητή, ημερομηνίας 9.6.89, με την οποία του απαγόρευσε να οδηγά μηχανοκίνητα οχήματα χάριν της δημόσιας ασφάλειας.

35

Ο αιτητής ήταν κάτοχος άδειας οδηγού με αρ. 135823 που τον εξουσιοδοτούσε να οδηγεί μηχανοκίνητα οχήματα κατηγορίας "D, H, I, J". Λόγω μερικής σωματικής αναπηρίας υπέβαλε αίτηση στο Διευθυντή Τελωνείων για εισαγωγή αναπηρικού οχήματος απαλλαγμένου από εισαγωγικούς δασμούς και φόρους καταναλώσεως.

40

Κατά την εξέταση της αίτησής του, ο Διευθυντής Τελωνείων ζήτησε από τον Ανώτερο Τεχνικό Επιθεωρητή Γραφείου Εξεταστών Οδηγών να τον πληροφορήσει κατά πόσο θα πρέπει ο αιτητής να αποστερηθεί της άδειας οδηγού ενόψει της έκθεσης του

Ιατροσυμβουλίου με την οποία διαπιστώθηκε ότι η αναπηρία του αιτητή είναι τέτοιας μορφής που τον καθιστά ανίκανο να οδηγά οποιασδήποτε φύσης μηχανοκίνητο όχημα. Η αλληλογραφία διαβιβάστηκε στον Αρχηγό της Αστυνομίας, ο οποίος κατόπιν σχετικής έκθεσης του Ανώτερου Τεχνικού Επιθεωρητή Εξεταστών Οδηγών απέστειλε την άδεια οδήγησης του αιτητή. Ο αιτητής παρέδωσε την άδεια οδηγού του στην Αστυνομία και στη συνέχεια καταχώρησε την Προσφυγή Αρ. 558/86 εναντίον της απόφασης του Αρχηγού της Αστυνομίας. Ο Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Πογιατζής με την απόφασή του **Τσερκέζος ν. Δημοκρατίας** (1988) 3 C.L.R. 2181, κήρυξε την απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας άκυρη και αντίθετη προς το Νόμο, εφόσον με την επίδικη απόφαση που κοινοποίησε στον αιτητή δεν τον πληροφόρησε για το δικαίωμά του να απαιτήσει να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση σύμφωνα με τον Κανονισμό 31(2)(β) των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών του 1984-1986.

Στις 24.11.88, ο δικηγόρος του αιτητή απέστειλε επιστολή στον Αρχηγό της Αστυνομίας και ζητούσε όπως η άδεια οδήγησης του πελάτη του του επιστραφεί.

Με επιστολή του ημερομηνίας 19.1.89 προς τους δικηγόρους του αιτητή, ο Ανώτερος Αστυνόμος και Αστυνομικός Διευθυντής Τμήματος "B" εκ μέρους του Αρχηγού της Αστυνομίας ανέφερε ότι, απέστειλε ήδη επιστολή στον αιτητή με την οποία του κοινοποίησαν απόφασή τους, αν επιθυμεί και ο ίδιος, να παρευρεθεί ενώπιον Ιατροσυμβουλίου για επανεξέταση και επίσης να παρουσιάσει ιατρικό πιστοποιητικό κατά πόσο μπορεί να οδηγήσει μηχανοκίνητα οχήματα χωρίς να θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια ασφάλεια.

Κατόπιν τούτου, ο δικηγόρος του αιτητή απέστειλε ιατρικό πιστοποιητικό από ειδικό ορθοπεδικό με συνοδευτική επιστολή που ανέφερε τα εξής:

"Εγκλείστως σας αποστέλλομεν αντίγραφον του Ιατρικού Πιστοποιητικού το οποίον εξέδωσεν ο ειδικός ορθοπεδικός ιατρός Δρ. Ηλίας Γεωργίου από το οποίον δύναται να εξαχθή βασίμως το συμπέρασμα ότι ο πελάτης μας κ. Μάρκος Τσερκέζος δύναται να οδηγήση ειδικόν αναπηρικών αυτοκίνητον και σας καλώ, βάσει της κειμένης νομοθεσίας και ειδικώς της αποφάσεως του Ανωτάτου Δικαστηρίου εις την προσφυγήν 558/86 η οποία εξεδόθη την 19.11.88, όπως προβείτε εις επα-

νεξέτασιν του όλου θέματος και άρετε την αναστολήν της αδείας του."

5 Το πιστοποιητικό του ιδιωτικού ιατρού κατέληγε στο εξής συμπέρασμα:

"OPINION

10 It is my opinion that the patient will be able to drive a car provided that:

- a. The car is an automatic one.
- b. When to turn the car to the left or to the right, he will have to twist his pelvis.
- c. When to reverse he will have to use certain mirrors.
- 15 d. That due to his condition he will have to drive with exceptional care."

20 Στις 10.4.89 ο Ανώτερος Αστυνόμος Β΄, Βοηθός Αστυνομικός Διευθυντής για τον Αρχηγό της Αστυνομίας, απέστειλε επιστολή στο Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας με την παράκληση να συσταθεί Ιατροσυμβούλιο για να εξετάσει τον αιτητή.

25 Ο δικηγόρος του αιτητή με επιστολή του ημερομηνίας 2.6.89 έφερε ένσταση στην επανεξέταση του πελάτη του από Ιατροσυμβούλιο.

30 Στις 9.6.89, ο Ανώτερος Αστυνόμος Β΄, για τον Αρχηγό Αστυνομίας απάντησε στον αιτητή με την επίδικη απόφαση η οποία είναι η ακόλουθη:

35 "Αναφέρομαι στην επιστολή σας ημερομηνίας 2.6.89 σχετικά με το πιο πάνω θέμα και σας πληροφορώ ότι σύμφωνα με το ιατρικό πιστοποιητικό του ιατρού Ηλία Γεωργίου, ο πελάτης σας δεν μπορεί να οδηγεί συνήθη τύπο μηχανοκίνητου οχήματος, γι' αυτό αδυνατώ να αναθεωρήσω την απόφασή μου και να του επιτρέψω να οδηγεί μηχανοκίνητα οχήματα χάριν της δημοσίας ασφάλειας.

40 2. Ο πελάτης σας έχει μειονεκτήματα και με βάση τους Κανονισμούς 29(4) και 31(2)(β) των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών κρίνεται πρόσωπο που δεν μπορεί να κατέχει άδεια οδήγησης. Παρά ταύτα είμεθα πρόθυμοι να παραπέμψομε την υπόθεσή του για

επανεξέταση από Ιατροσυμβούλιο.

3. Επίσης σας πληροφορώ ότι, αν ο πελάτης σας επιθυμεί να επανεξετασθεί σε όχημα που να ανταποκρίνεται στην έκθεση του Ιατρού Η. Γεωργίου, είμαι πρόθυμος να τον παραπέμψω για επανεξέταση από τον Ανώτερο Τεχνικό Επιθεωρητή Εξεταστών Οδηγών με βάση τον Κανονισμό 31(3) νοουμένου ότι θα παρουσιάσει τέτοιο όχημα και αν κριθεί κατάλληλος θα οδηγεί μόνο το όχημα αυτό." 5

Σαν αποτέλεσμα της πιο πάνω απόφασης ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή βασιζόμενος στα πιο κάτω νομικά σημεία:

"1. Η προσβαλλομένη απόφασις ελήφθη υπό αναρμόδιου προσώπου ήτοι υπό του Αστυνομικού Διευθυντού του Τμήματος "B" αντί υπό του Αρχηγού της Αστυνομίας. 15

2 Η προσβαλλομένη απόφασις είναι αντίθετος προς τους περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κανονισμούς. 20

3. Η προσβαλλομένη απόφασις είναι αντίθετος προς την καθιερωθείσαν νομολογίαν του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

4. Η απόφασις είναι αντίθετος τόσο προς το πνεύμα όσον και προς το γράμμα της αποφάσεως του Ανωτάτου Δικαστηρίου εις την προσφυγήν 558/86 ημ. 19.11.88." 25

Το πρώτο θέμα που εγείρεται είναι η προδικαστική ένσταση της δικηγόρου του καθ' ου η αίτηση ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη καθότι, κατά τους ισχυρισμούς της, ο Αρχηγός Αστυνομίας είχε ήδη αποφασίσει με την επιστολή του 19.1.89 να στείλει τον αιτητή ενώπιον Ιατροσυμβουλίου και ότι η προσβαλλομένη απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας που περιέχεται στην επιστολή του 9.6.89 αποτελεί απλώς βεβαίωση της προηγούμενης αποφάσεώς του που περιέχεται στην προαναφερθείσα επιστολή και κατά συνέπεια δεν εμπίπτει στον αναθεωρητικό έλεγχο του άρθρου 146 του Συντάγματος. 30 35

Κατά τη γνώμη μου, ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί. Ο Αρχηγός της Αστυνομίας με την επιστολή του ημερομηνίας 19.1.89 απλώς πληροφορεί τον αιτητή για την πρόθεσή του να παραπέμψει το θέμα σε Ιατροσυμβούλιο, εάν ο ίδιος ο αιτητής το επιθυμεί και επίσης για το νομικό δικαίωμά του να παρουσιάσει 40

5 σχετικό ιατρικό πιστοποιητικό κατά πόσο μπορεί να οδηγεί μηχανοκίνητα οχήματα χωρίς να θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια ασφάλεια, επιστολή που κρίνω ότι δεν εμπεριέχει οποιαδήποτε τελεσίδικη απόφαση. Η οριστική απόφαση των καθ' ων η αίτηση περιέχεται στην επιστολή ημερομηνίας 9.6.89, επομένως η προσβαλλόμενη απόφαση είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και η προσφυγή εμπρόθεσμη.

10 Η δεύτερη προδικαστική ένσταση που εγείρει η δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση εδράζεται στον ισχυρισμό ότι ο Υπουργός Εσωτερικών δεν μπορεί να είναι διάδικος στην προσφυγή εφόσον, ούτε ήταν επιτρεπτό δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας να λάβει μέρος στην επίδικη απόφαση και ούτε έπραξε τούτο.

15 Με το άρθρο 2 του περί Μεταβιβάσεως Αρμοδιοτήτων ως προς τας Χερσαίας Μεταφοράς Νόμου του 1975 (Νόμος 27/75) ο Υπουργός Συγκοινωνιών και Έργων ορίστηκε Έφορος Χερσαίων Μεταφορών. Ο Έφορος, με βάση το Άρθρο 3(2) του Νόμου 20 25/75 όρισε τον Αρχηγό της Αστυνομίας και τον Λειτουργό Τροχαίας και Μεταφορών της Αστυνομίας σαν Αναπληρωτές Εφόρους οι οποίοι, να ασκούν μεταξύ άλλων, την ακύρωση ή αναστολή αδειών οδηγήσεως δυνάμει του Κανονισμού 30 των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών του 1973, τώρα Κανονισμός 31 των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών του 1984. Ο διορισμός 25 αυτός δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας υπ' αρ. 1322 και ημερομηνία 23.12.76, Παράρτημα 3ον, Μέρος ΙΙ (Α.Δ.Π. 1033). Ο Αρχηγός της Αστυνομίας ασκούσε εξουσίες Αναπληρωτή Εφόρου όπως ορίστηκε από τον Υπουργό Συγκοινωνιών και Έργων. Όμως η επιστολή ημερομηνίας 9.6.89 που περιέχει την επίδικη απόφαση είναι γραμμένη σε χαρτί του Υπουργείου Εσωτερικών, Αρχηγείο Αστυνομίας και κατά συνέπεια ήταν φυσικό η προσφυγή να στραφεί εναντίον του Υπουργού Εσωτερικών, επομένως κατά τη γνώμη μου, δεν υπάρχει οποιοδήποτε 30 ελάττωμα στον τίτλο της προσφυγής.

40 Παραπέμπω στην απόφαση *Τσερκέζος ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω) όπου ο Δικαστής κ. Πογιατζής αναφορικά με το ίδιο θέμα που ηγέρθηκε αποφάσισε τα ακόλουθα:

"Be that as it may, the fact remains that, looking at the letter dated 14 July 1986, containing the sub-judice decision, one can see that it is written on paper of the Ministry of Interior, Police Headquarters. It is not surprising, therefore, that the recourse

was filed against the Republic through the Minister of Interior. It could, of course, be filed against the Republic through the Chief of Police or through the Deputy Registrar of Inland Transport or the Deputy Registrar of Road Transport. I am of the view that there is no defect in the title of the Application. If I thought that the recourse was wrongly filed against the Republic through the Minister of Interior I would have exercised my discretion in ordering or allowing the addition of a second respondent, namely, the Chief of Police. Such amendment at this stage would not prejudice either the parties concerned or the interest of justice: See *Miltiades Christodoulou v. The Republic, through the Collector of Customs* (1 R.S.C.C. 1). The defect would have been a mere formal defect. In *Minister of Finance v. Public Service Commission* (1968) 3 C.L.R. 691 it was held that in administrative law a recourse is not regarded as aimed at the organ responsible for the sub-judice decision, but it is regarded as aimed at the particular decision concerned with a view of bringing it under judicial review, and that, once the decision is before the Court, the exact title of the proceedings which is a secondary consideration, does not frustrate the process of judicial review. See also in this respect the decision in *Theophano Hadjipapasymeou v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 1182."

Σύμφωνα με τα όσα ανάφερα πιο πάνω και η δεύτερη προδικαστική ένσταση της δικηγόρου του καθ' ου η αίτηση απορρίπτεται.

Ένας από τους ισχυρισμούς του δικηγόρου του αιτητή είναι ότι ο Αστυνομικός Διευθυντής του Τμήματος Β' ο οποίος υπογράφη την επιστολή που περιέχει την επίδικη απόφαση είναι αναμόδιο πρόσωπο και ότι το μόνο αρμόδιο πρόσωπο είναι ο Αρχηγός της Αστυνομίας. Ο ισχυρισμός αυτός δε με βρίσκει σύμφωνο. Ο Αστυνομικός Διευθυντής του Τμήματος Β', δεν ενήργησε από μόνος του και αυθαίρετα αλλά όπως φαίνεται από την επιστολή, εκ μέρους του Αρχηγού της Αστυνομίας, επομένως δεν υπάρχει οποιαδήποτε παρατυπία.

Όσον αφορά την ουσία της υπόθεσης, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται ότι η επίδικη απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας, ημερομηνίας 9.6.89 να τον παραπέμψει για επανεξέταση από τον Ανώτερο Τεχνικό Επιθεωρητή Εξεταστών Οδηγών με βάση τον Κανονισμό 31(3) είναι αντίθετη με τη νομολογία και με

5 την ακυρωτική απόφαση **Τσερκέζος ν. Δημοκρατίας** (ανωτέρω).
Ειδικότερα αναφέρει ότι μόνο το Ιατροσυμβούλιο είναι το αρ-
μόδιο όργανο να κρίνει κατά πόσο ένας οδηγός είναι σε θέση να
οδηγεί μηχανοκίνητο όχημα και όχι ο Ανώτερος Τεχνικός Επι-
θεωρητής.

10 Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, το Δικαστήριο στην υπόθεση
Τσερκέζος ν. Δημοκρατίας (ανωτέρω) ακύρωσε την απόφαση
του Αρχηγού της Αστυνομίας, επειδή δεν επέστησε στην προσο-
χή του αιτητή του δικαιώματός του δυνάμει του Κανονισμού
31(2)(β) να προσκομίσει ιατρικό πιστοποιητικό και να υποβλη-
θεί σε ιατρική εξέταση.

15 Ο Κανονισμός 31(2)(β) προνοεί τα εξής:

20 "31(2)(β) Ανεξαρτήτως των εις την υποπαράγραφον (α)
διαλαμβανομένων, ο Έφορος δύναται αμέσως να ακυρώσει ή
αναστείλει την ισχύν αδειάς οδήγησης επί τω λόγω ότι επε-
δεινώθη η κατάσταση της υγείας του κατόχου αυτής ή επί τω
25 ότι ούτος πάσχει εκ νέου ή εκ φυσικής αναπηρίας δυναμένης
να καταστήσει την οδήγησιν αυτού επικίνδυνον διά την δημο-
σίαν ασφάλειαν. Εις πάσαν τοιαύτην περίπτωσιν ο Έφορος
οφείλει όπως αμελλητί κοινοποιήσει εγγράφως την επί τούτω
απόφασίν του εις τον κάτοχον της αδειάς και γνωρίσει εις αυ-
τόν ότι κέκτηται το δικαίωμα να προσβάλη την τοιαύτην από-
φασιν διά της προσκομίσεως ιατρικού πιστοποιητικού εμφαί-
νοντος ότι ούτος είναι ικανός προς ασφαλή οδήγησιν· επί
30 τούτω ο κάτοχος της αδειάς δύναται, πλην των περιπτώσεων
των νόσων και φυσικών αναπηριών, των καθοριζομένων εις
την παράγραφον (4) του Κανονισμού 29, να απαιτήσει όπως
υποβληθή εις ιατρικήν εξέτασιν περί την ικανότητα ή την κα-
ταλληλότητα αυτού εις την οδήγησιν μηχανοκινήτου οχήμα-
τος, εφ' όσον δε ήθελεν υποστή επιτυχώς την τοιαύτην εξέτα-
σιν, τω αποδίδεται και η ακυρωθείσα ή ανασταλείσα άδεια."

35 Ο Αρχηγός της Αστυνομίας, σύμφωνα με την απόφαση του
Δικαστηρίου προχώρησε στην επανεξέταση του θέματος και ζή-
τησε με την επιστολή του ημερομηνίας 9.6.89 την προσκόμιση ια-
τρικού πιστοποιητικού κατά πόσο μπορεί να οδηγεί μηχανοκί-
νητα οχήματα χωρίς να θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια ασφάλεια,
40 σύμφωνα με το οποίο, όπως φαίνεται πιο πάνω, ο αιτητής δεν
μπορεί να οδηγεί όχημα συνήθους τύπου αλλά ειδικά διασκευα-
σμένο, πράγμα που φαίνεται να παραδέχεται και ο δικηγόρος
του αιτητή στη συνοδευτική του επιστολή. Επίσης πληροφόρησε

τον αιτητή για τη δυνατότητά του να παρουσιαστεί ενώπιον του Ιατροσυμβουλίου.

Ενόψει των ανωτέρω κρίνω ότι, ο Αρχηγός της Αστυνομίας ενήργησε με πλήρη συμμόρφωση προς την απόφαση του Δικαστηρίου και τους σχετικούς Κανονισμούς. 5

Επίσης, η απόφαση να επανεξετασθεί σε όχημα που να ανταποκρίνεται στην έκθεση του ιατρού που προσκόμισε ο δικηγόρος του αιτητή, εάν ο ίδιος το επιθυμεί, από τον Ανώτερο Τεχνικό Επιθεωρητή Εξεταστών Οδηγών είναι κατά τη γνώμη μου ορθό και σύμφωνο με τον Κανονισμό 31(3) ο οποίος προνοεί τα ακόλουθα: 10

"31(3) Εφ' όσον ο Έφορος έχει λόγους να πιστεύη ότι ο κάτοχος αδειάς οδήγησης θα έδει να υποβληθή εις νέαν εξέταση περί την ικανότητα αυτού εις την οδήγησιν, ούτος δύναται κατά το δοκούν να αναστείλη την ισχύν της τοιαύτης αδειάς και να υποχρεώση τον κάτοχον αυτής όπως υποβληθή εις νέαν, ατελώς διεξαχθησομένην, εξέτασιν." 15 20

Σύμφωνα δε με τον Κανονισμό 36(2) η εξέταση για την ικανότητα οδήγησης ενεργείται από ειδικά διοριζόμενους εξεταστές.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Δε δίδεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα. 25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.